

Kudret Ağacı

– Bîdil Enver · 29 Aralık 2013

KUDRET AĞACI

Şu dünyada kudret ağacının bir meyvesiyim
Güneşin nârındandır kendime has rengim
Sadece, dışarıdan renkli görünür kaftanım
Tadıma varmak için kabuğumu soy derim

Ağaç vesile, tadımı topraktan aldım
Özüm süzülerek geldi, onun için bahtiyarım
Güneş'i gördüm gökkuşağıyla, yağmur ardından
Süzüldüm arındım, şükür ile ıslandım

Kimi gece bakıp, gördü gri ya da kara
Kimi gündüz aldandı yeşil, sarı, allara
Kimi erken yokladı, buruktu tadım
Hamdım, piştim, hazırım güzel canlara

Ey dost! Sevgiyle pişirdi kudret ağacı
Cem olduk, can dostlara sunduk aşkı
Ne buldunsa bil ki sebep gönül gözün
Böyle kabul et, kusursuz uman çeker sancı

Bîdil Enver ÖZKAN